

РЕШЕНИЕ

№ 3972

гр. София, 17.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав, в публично заседание на 18.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **4375** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46а, ал. 4 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във връзка с чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Л. Б. Т., представила се за лице без гражданство, [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], чрез адв.И., против Заповед № 5364з-892/30.04.2020 г., издадена от Директора на дирекция "Миграция" в МВР, с която е продължено принудителното ѝ настаняване в Специален дом за временно настаняване на чужденци, за срок от шест месеца, считано от 09.05.2020 г.

В жалбата са изложени доводи, че така оспорената заповед е издадена в противоречие със законовите разпоредби. Счита се, че същата е издадена без да са налице уредените в закона фактически предпоставки за нейното издаване. Релевират се доводи, че издадената заповед е незаконосъобразна, необоснована и немотивирана, издадена в противоречие и в нарушение на материалноправните разпоредби на закона. Излагат се възражения и, че оспореният в настоящето производство административен акт не съответства на целта на закона, като в тази връзка се позовава на практиката на СЕС. От Съда се иска да отмени заповедта като незаконосъобразна. В с.з. жалбоподателят не се явява и не се представлява. От страна на адв. И. е представена писмена защита, с която същата поддържа жалбата, моли Съда да отмени оспорената заповед и претендира разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция "Миграция" в МВР, не се явява и не изпраща представител.

Административен съд София-град приема за установено от фактическа страна следното:

Л. Б. Т., [дата на раждане] , гражданка на Руската Федерация, ЛНЧ: [ЕГН] е принудително настанена в СДВНЧ при дирекция "Миграция" на 09.05.2019 г., на основание чл.44, ал.6, ал.8 и ал.10 ЗЧРБ със Заповед рег.№ 5392 ПАМ-284/09.05.2019 г. на Началник на сектор "Незаконна миграция" в отдел "Миграция" при СДВР, във връзка с организиране изпълнението на Заповед рег.№ 5392 ПАМ-283/09.05.2019 г. на Началника на сектор "Незаконна миграция" в отдел "Миграция" при СДВР за налагане на ПАМ "връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна".

По нейни твърдения чужденката е пристигнала на територията на Република България през 1995 г., като е живяла на съпругески начала с български граждани, притежавала е руски паспорт, който е бил откраднат през 1996 г.

На 10.05.2019 г. по заявени от жалбоподателката биографични данни е попълнен идентификационен формуляр, заведен с рег.№ 10540р-3945/10.05.2019 г., същата е изразила желанието си да се завърне в РФ, като за това е попълнена декларация за доброволно завръщане вх.№ 10540р-478/10.05.2019 г. (л.86).

С чужденката е проведено интервю, по време на което тя е заявила, че след раздялата с българския гражданин, с когото е живяла около 10 години него, а после е заживяла на семейни начала с друг български гражданин, за когото българските власти не са установили данни по посочените имена. Извършена е проверка на посочените от чужденката адреси, но не са установени живеещи, които да декларират, че тя е живяла на посочения адрес. След осъществен контакт с руския консул е установено, че лице с посочените данни от чужденката е живяло в Русия през 1992 г.

Горните данни са подробно описано в Докладна записка УРИ 5392р-279/09.05.2019 г. (л.91). След това са издадени Заповед УРИ 5392 ПАМ-283/09.05.2019 г. на Началник сектор "Незаконна миграция" в СДВР, за налагане на ПАМ връщане до страна по произход, страна на транзитно преминаване или трета страна (л.89) и Заповед УРИ 5392 ПАМ-284/09.05.2019 г., с която на основание чл.44, ал.6, ал.8 и ал.10 ЗЧРБ Т. е принудително настанена в СДВНЧ до отпадане на пречките и създаване на необходимата организация по изпълнение на наложената спрямо чужденката ПАМ за срок не повече от шест месеца (л.90).

На 18.11.2019 г. жалбоподателката е фактически настанена в СДВНЧ, съгласно Приемо-предавателен протокол от 18.11.2019 г. (л.58).

Чужденката е подала молба за предоставяне на международна закрила вх.№ РД 09-1076/19.06.2019 г. до Държавната агенция за бежанците, по която е постановено Решение № УП-ОК-14/28.06.2019 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което молбата е отхвърлена като явно неоснователна. След извършена служебна справка в деловодната система на АССГ, Съдът установи, че решението на интервюиращия орган е обжалвано, като жалбата е оставена без разглеждане като просрочена по адм.дело № 9024/2019 г.

От страна на Началник отдел ПНМ-ДМ до Директора на дирекция "Миграция" в МВР е отправено Предложение рег.№ 5364р-20704/07.11.2019 г. за удължаване срока на принудителното настаняване на чужденката в СДВНЧ. В същото е посочено, че лицето не разполага с документ за самоличност, като в тази връзка е потърсено съдействие от ГД "Гранична полиция" в МВР с писмо рег.№ 5364р-12818/10.07.2019 г. за инициране на процедура по реадмисия на чужденката в съответствие със

сключеното Споразумение за реадмисия между ЕС и РФ. Допълнително във връзка с процедурата по реадмисия с писма рег.№ 5364р-13212/16.07.2019 г. и рег.№ 5364р-14088/26.07.2019 г. са изпратени снимки и автобиография на чужденката, като до датата на депозиране на предложението не е постъпил отговор. Наложената ПАМ "връщане до страна по произход, страна на транзитно преминаване или трета страна" не е изпълнена до настоящия момент поради липса на документ за пътуване на лицето. Според посоченото в предложението, поведението на чужденката ясно показва, че може да се направи обосновано предложение, че тя ще се опита да се отклони от изпълнение на наложената мярка.

В тази връзка е издадена Заповед рег.№ 5364з-2182 от 07.11.2019 г., с която е продължено настаняването на жалбоподателката в СДВНЧ за срок до отпадане на обстоятелствата по чл.44, ал.6 ЗЧРБ и при изключенията на чл.44, ал.8 от закона, за срок от 6 месеца, считано от 09.11.2019 г.

На 08.11.2019 г. жалбоподателката е запозната със заповедта на езика, който владее, като за удостоверяване на това обстоятелство същата се е подписала лично /л.57/. След извършена служебна справка Съдът установи, че Заповед рег.№ 5364з-2182/07.11.2019 г. е обжалвана, като с Решение № 832 от 12.02.2020 г., постановено от АССГ по адм.дело № 13589/2019 г. жалбата е отхвърлена. Съдебният акт не е влязъл в сила поради обжалването му пред Върховен административен съд.

Във връзка с Докладна записка рег.№ 5364р-7293/14.04.2020 г. до Началник на отдел ПНМ при Дирекция "Миграция" – МВР е изготвено и отправено Предложение рег.№ 5364р-7921/30.04.2019 г. до Директора на дирекция "Миграция" в МВР за продължаване срока за принудително настаняване на чужденката в СДВНЧ при дирекция "Миграция". В предложението е посочено, че чужденката не разполага с документ за самоличност, че служители на посолството на Руската федерация са провели среща с нея, като от тяхна страна е изразена позиция, че няма данни същата да е руски гражданин. В тази връзка от страна на руските власти е поет ангажимент за изготвяне на съответната кореспонденция до Дирекция "Миграция". Посочено е още, че на 08.01.2020 г. Т. е подала заявление до Директора на дирекция "Миграция" за получаване на статут на лице без гражданство. Към датата на изготвяне на предложението е уточнено, че към чужденката не могат да се приложат алтернативите на предвидените в чл.44, ал.5, т.1, т.2 и т.3 ЗЧРБ обезпечителни мерки, тъй като в дирекция "Миграция" не е постъпвала декларация от български гражданин с нотариална заверка на подписа за осигуряване на жилище и кафинансова издръжка на чуждата граждан през време на престоя ѝ в Република България, както и искане за замяна на принудителното настаняване с ежемесечно явяване в териториалната структура на МВР по местопребиваване. Посочено е още, че чужденката не разполага с парични средства, поради което не може да внесе лично или чрез трето лице парична гаранция в срок и размер, определени с правилника за прилагане на ЗЧРБ и не може да предаде във временен залог валиден паспорт или друг документ за пътуване в чужбина, който получава обратно при изпълнение на връщането или експулсирането, поради липса на валиден такъв. Пречка за изпълнението на наложената принудителна административна мярка по ЗЧРБ "връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна" се явява липсата на валиден документ за задгранично пътуване и забавянето при получаването на такъв от компетентните власти на Руската федерация в изпълнение на Споразумението за реадмисия. В тази връзка е предложено срокът на принудително настаняване в

СДВНЧ да бъде продължен до отпадане на пречките по изпълнение на наложената ПАМ, но не по-късно от 09.11.2020 г.

Въз основа на отправеното предложение е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № 5364з-892/30.04.2020 г., с която е продължено принудителното настаняване в СДВНЧ на Л. Б. Т. с шест месеца, считано от 09.05.2019 г. до отпадане на пречките по изпълнение на наложената спрямо нея ПАМ, но не по-късно от 09.11.2020 г.

Ответникът в съдебното производство представи справка за общия престой на жалбоподателката в СДВНЧ и видно от същата от 09.05.2019 г. до 12.06.2020 г. общият престой на Т. е една година и 36 дни или общо 401 дни (л.117). От писмо 3282р-11644/29.05.2020 г. на Директора на дирекция "Граничен контрол" се установява, че към 29.05.2020 г. липсва отговор по отправена молба за реадмисия, като повторно изпратената такава е върната от "Български пощи" с мотива, че не се извършват пощенски услуги до Руската федерация заради епидемията от Covid 19 (л.111).

При така установеното от фактическа страна Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателката е адресат на акта, засегната е неблагоприятно от обективизираното властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорването му. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в преклузивния 14-дневен срок.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия, съгласно чл.44, ал.8 ЗЧРБ.

Заповедта отговаря на изискванията на чл.44, ал.10 ЗЧРБ, тъй като съдържа формално изводи за настаняването и законовото основание за издаването ѝ от формална страна.

Съдът намери издадената заповед и за материално законосъобразна.

Разпоредбата на чл.44, ал.8 ЗЧРБ предвижда настаняването в СДВНЧ да продължава до отпадане на обстоятелствата по ал.6, но не повече от 6 месеца. За наличието на основанията за принудително настаняване в специален дом се извършват ежесмесни служебни проверки от директора на дирекция "Миграция". По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешения срок на принудителното настаняване по ал.6, директорът на дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок не по-дълъг от допълнителни 12 месеца. Заповедта за продължаване на принудителното настаняване подлежи на обжалване по реда на чл.46а, ал.1 и 2 от същия закон.

Предпоставките, при които може да бъде издадена заповед за продължаване настаняването в СДВНЧ, са тези, които установява чл.44, ал.8 ЗЧРБ, съответно чл.15, § 6 от Директива 2008/115 на Съвета относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети държави /нар. Директивата/. Не са предпоставки за продължаване на срока на принудителното настаняване, установените в § 15, ал.1 от Директивата такива, които са релевантни само за първоначалното задържане в специалния дом за настаняване на чужденци /в този смисъл е Решение по дело С-146/14 PPU на СЕС/.

Безспорно е, че жалбоподателката е незаконно пребиваваща на територията на

Република България. От страна на същата е попълнена декларация за доброволно завръщане вх.№ 10540р-478/10.05.2019 г., но към датата на издаване на заповедта е налице липсата и забавяне получаване на валиден документ за задгранично пътуване от компетентните руските власти в изпълнение на Споразумението за реадмисия.

В настоящия случай не твърди и не се установява от доказателствата по преписката, че чужденката представлява опасност за националната сигурност, или е осъждана с влязла в сила присъда за тежко престъпление и представлява опасност за обществото. Въпреки това Съдът намира, че конкретният случай попада в хипотезата на чл.44, ал.8 ЗЧРБ и чл.15, § 6 от Директива 2008/115/ЕО за продължаване на настаняването, а именно чужденката е с неустановена самоличност, няма документ за задгранично пътуване, а и цялостното и поведение сочи, че има реална опасност да се укрие. Поради това не може да бъде набавен документ за пътуване и като цяло са налице пречки за изпълнението на наложената ПАМ. Следователно оспорената заповед е и мотивирана.

С оглед на изложеното дотук се налага изводът, че издадената заповед е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде оставена без уважение. Така мотивиран и на основание чл.46а, ал.3, ал.4 и ал.5 от ЗЧРБ, Административен съд-София град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Б. Т., представила се за лице без гражданство, [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], против Заповед № 5364з-892/30.04.2020 г., издадена от Директора на дирекция "Миграция" в МВР, с която е продължено принудителното ѝ настаняване в Специален дом за временно настаняване на чужденци, за срок от шест месеца, считано от 09.05.2020 г.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: